

Izhaja

vsak četrtek; ako je ta dan praznik, dan poprej.

Dopisi naj se izvolijo frankovati.

Rokopisi se ne vračajo.

Za inserate se plačuje po 20 vinarjev od garmondvrste za vsakokrat.

MIR.

Vsakemu svoje! — Slovenci! Ne udajmo se!

Velja:

za celo leto 4 krone (2 gld.)

Denar naj se pošilja pod napisom:

Upravništvo „Mira“ v Celovcu,

Vetrinjsko obmestje št. 26.

Naročnina naj se plačuje naprej.

Leto XXI.

V Celovcu, 27. marca 1902.

Štev. 13.

Dješki kmetje — Dobernik in — Čare.

Velika škoda, ki jo je napravila letošnja burja na Djekšah, Krčanjah in zaporedoma še po drugih sosednih občinah, je znana. Vsled te nesreče staveli so v državnem zboru poslanci Čare, Grazhofer, Tehernigg in drugi predlog, da država dovoli primerno podporo poškodovanim posestnikom. Predlog ni nobena zasluga; poslančeva dolžnost je, zato so voljeni, in menda bo vsakdo sprevidel, da ni treba bogsivé kakšne brihtnosti, da poslanec spozna potrebo, v takem slučaju napraviti predlog, da se dovoli podpora.

O tem predlogu je poročal v državnem zboru poslanec Steiner iz krščansko-nacionalne stranke in ga je toplo priporočal, da se sprejme, in da se takoj kaj stori ljudem v pomoč! A takoj potem prinesel je list „Freie Stimmen“ poročilo, da je krščansko-socijalna stranka v državnem zboru glasovala zoper predlog in le-to poročilo je menda pisal Dobernik. Dobernikovega poročila so se posluževali zdaj velikovski Nemci kot agitacijskega sredstva zoper krščansko-narodno stranko, ki se v tem kraju bojuje proti nemško-narodni stranki. Če je res, kar se govori, zlorabil se je v ta namen celo shod podružnice c. kr. kmetijske družbe.

Ko so nemško-radikalni časniki začeli raznašati to lažljivo vest, pisalo je uredništvo krščansko-nemškega lista „Kärntner Zeitung“ na Dunaj poslancu Steinerju, in ta se je odločno izrazil, da ni res, da bi krščanski Nemci bili glasovali zoper podporo za Djekšane in Krčanjike. List „Freie Stimmen“ in njegov urednik sta vsled tega precej v zadregi in se sklicujeta na poslanca Čare-ta. (!) Od tega je list „Kärntner Zeitung“ tirjal, naj pove imena tistih krščanskih Nemcev, ki so glasovali zoper predlog — a Čare odgovarja, da imen ne pove! Tako se torej ta junak — umika! Ves ta napad na nas je skrajno podel!

1. Zatrjujemo, da je gola poslančeva dolžnost, in nobena zasluga, oglasiti se v državnem zboru, če se v njegovem volilnem kraju zgodi nesreča; in o tem, da se je oglašil, ni nobena zasluga, to bi storil vsakteri drugi tudi.

2. Ne vemo, kako bosta se Dobernik in Čare opravičila, da sta raztrosila vest v svet, da je kr-

ščansko-socijalna stranka zoper ta predlog, ko je ravno krščansko-socijalni poslanec Steiner za-nj govoril in o njem poročal.

3. Naša narodno-krščanska stranka ni v nobeni zvezi z dunajskimi krščansko-socijalnimi poslanci. Zato je skrajno podla in nesramna agitacija, ki hoče izmišljene grehe te stranke nalagati nam!

4. Gosp. Čare je z drugimi vred povzročil to agitacijo; če želi, da ne bi veljal kot lažnik, naj pove imena tistih, ki so proti predlogu glasovali. Če jih povedati noče, sklepali bomo, da jih povedati ne more, ker sam ne vé, kako se je glasovalo.

Kdorkoli je bil v javnih zastopih, bo umel, kako prisiljena in neopravičena je le-tá hujskarija. Navadno se vrši glasovanje tako: Poročevalec poroča in predsednik povabi poslance, ki so za predlog, naj se vzdignejo od sedeža, ali naj vzdignejo roko. Poslanci pa pri predlogih, ki so ob sebi umevni, kjer ni treba več razgovora, ne pazijo dosti, ker imajo preveč drugega dela, ko poročevalec govori, študirajo svoje akte, razgovarjajo se o važnejših vprašanjih, hodijo semtertja po hodnikih. Ker popred vedó in hočejo, da pri predlogu ne bo ugovora in ga ni treba, dobi samo poročevalec svoje naročilo, posamni poslanci pa se ne brigajo več za predlog, vzlasti, če jim je tako oddaljen, kakor Djekše Dunaju. Če se dunajski poslanec za tak predlog ne briga več dosti, ker ima veliko drugih prevažnih vprašanj rešiti, se pa vendar ne more in ne sme reči, da je proti predlogu. Tak slučaj se je brzkone tukaj godil. Na vsak način sta Čare in Dobernik dolžna povedati imena, da se bo moglo dognati, ali je bila njuna ovadba poštena, ali je bila pa samo strankarska laž. In če bi bili vsi dunajski Nemci zoper ta predlog glasovali, a samo nasprotno je resnica, ravno eden izmed njih ga je v podporo toplo priporočal, bi vendar za to stvar mi nikakor ne bili odgovorni. A poslanec Steiner je na dotično vprašanje odgovoril, da je in bo krščansko-socijalna stranka vedno glasovala za kmetske koristi, tisto lahko zatrjuje tudi katoliško-narodna stranka v deželi, in to tem ložje, ker imajo Koroško od pamtiveka liberalci popolnoma v krempljih in ker je v tem vodstvu dežela srečno dospela do popolnega gospodarskega propada!

Državni zbor.

Vsenemški veleizdajec.

Mnogo skandalov se je že dogodilo v našem državnem zboru, — vrhunec pa se je dosegel v seji dné 18. sušca, kjer je veliki Nemeč Schönerer demonstriral na najnesramnejši način za prusko nemško cesarsko hišo. Pač v nobenem drugem zboru na svetu ne bi bilo mogoče to, kar se je oni dan sramotno zgodilo v avstrijskem državnem zboru, da namreč avstrijski poslanci demonstrirajo za tujega vladarja, in sicer ne kot zaveznika države, ampak kot sovražnika, katerega vabijo in se mu ponujajo, da naj razdere Avstrijo! Odkrito ponižujejo domačo staroslavno cesarsko hišo, „hoch“ in „heil“ kličejo tujcu in prav odkrito se drznejo podložniki pokazati svojemu vladarju, da se ga hočejo iznebiti in stopiti v službo tujca, da našo državo podjarmi.

Bila je ta dan na dnevnem redu razprava o začasnem dvamesečnem proračunu. V razgovor je posegel tudi Schönerer, ki je to pot prav odkril svoje vsenemško srce. Zahteval je, da se vpelje nemški državni jezik, in klical je: „Mi smo in ostanemo zagovorniki vsenemške misli in politike in nočemo ničesar slišati o avstrijski realni (dejanski) politiki.“ Napadal je druge nemške stranke, češ, da se premalo potegujejo za nemški državni jezik, in je končal svoj govor: „Želim, da bi nemški poslanci pokazali pravo barvo. Sodim, da ne mislijo resno o nemškem državnem jeziku. A prva točka našega programa je: Državnopravna zveza Avstrije z Nemčijo. Mi nasprotujemo vsaki vladi, ki ne prizna tega programa. Ako je res, da je predsednik zbornice k redu poklical dr. Eisenkolba, ker je v zadnjem govoru slavil prusko vladarsko hišo, zato končam v svojem in svojih tovarišev imenu: „Hoch und Heil den Hohenzollern“ (t. j.: Slava pruskemu kralju in nemškemu cesarju Viljemu II.).

V prvem trenutku ko so padle te veleizdajske besede, so vsi poslanci osupnili. Ko pa začno vsenemški poslanci pluskati, nastane v zbornici velik krik. Mnogi kličejo „pfui“, drugi se jeze, nekateri smejejo. Posl. Choc glasno poje: „Heil Dir im Siegeskranz“ ter maha z obema rokama, seveda v zasmeh Vsenemcem. Posl. Stein kliče predsedniku: „Čakamo, da nas kličete k redu! (Nov

PODLISTEK.

Velikonočni pozdravi.

(Slovenskemu Korotanu pošilja: Franjo Neubauer.)

I.

Ti zemlja prepolna lepot,
Kjer szeg se beli na planini,
Ti dom sinjih jezerskih vod,
Kjer čolni drse po gladini, —
Jaz gledam te v duhu, ko vstajaš
Iz dolgega zimskega sna.
Kako se prenavljaš, pomlajaš
Ko mlada nevesta krasná!
S planin ti šumljajo vodice,
Noseče radóstne novice,
Skakljajo, tekó mimo host,
Ki tiho ko straže stojijo,
Šumljajo jim sladko skrivnóst,
Da gosti že z juga hitijo.
In v listju vse giblje, budi se
Porajajo nove moči se, —
Vse sluti in čuti — pomlad!
In vir bo šumel do livad,
Z zelenjem pregrnjenih živim
In vzbudil bo pisani cvet. —
Prekrasni koroški ti svet,
Kakó se naj tebi ne divim?! —
Če naji daljina razdvaja,
Pa spaja s tehoj me — srcé!
In misli iz daljnega kraja
In želje mi v tebe hité.

II.

Na dan!

Na dan, Slovenec, iz noči! Pa vsegane; — še rod živi,
Naj dolgo trajni sán mini! Pa lepi jezik govori,
Pač spaval stotine si let, V katerem milijonov sto
A tujec tvoj zasel je svet. Pošilja prošej glas v nebo.

Zašine naj ti, Korotan,
Vstajenja dan, združenja dan,
Ko ljubil mater vsak bo sin
I sred dolin i vrh planin!

III.

Vso ljubav tebi!

Ko vidim ljudstvo teslovensko, Ko vidim, da so ti nezveste
Kako te stiska rod sosedni, I rodne hčere, lastni sini,
Tedaj spoznam, kako velike Tedaj spoznam, da naj žrtvujem
In vroče si ljubezni vreden. Ljubezen celo — domovini.

Ko vidim, da blagóst, dobrote, Da, kar odtegnejo naródu
Pravičnost v srcu svojem družiš, Moči odpadniki nesvesti,
Tedaj spoznam kako veliko To, bratje, naša naj zvestoba,
In vroče ljubav ti zaslužiš. Ljubezen naša nadomesti!

Barigeljc piše!

Pri Barigeljcu, dné 19. sušca 1902.

Gospod urednik! Ker vem, da Vi niste taki, zato pa tudi jest nisem tak. Vi niste taki, da bi ne sprejeli mojega popravka brez tistega „paragrafa“, zato bi pa rad tudi jest brez „paragrafa“ v „Miru“ popravil tisto, kar ste o meni pisali tistikrat, ko sem za Bure in njih sveto stvar tam doli v Afriči prelival angleško kri. Tisti „ni res, ampak res je“ v popravku, le zarad oblike rabim. Franca je namreč rekla: tisto že moraš, da bi kdo ne rekel, da ne znaš!

Ni res tedaj, da bi jest že umrl, ampak res je, kakor Vam pismo in pisava moja priča, da še živim. Zato ker še živim, pa tudi ni res, da bi me že bili v grob pokopali, ampak prav res je, da so za Barigeljca že grob kopali, ali ker naš Barigeljc niso spali, ampak čúli, zato so svoje grobokope v tisto jamo dali in jih v njo zasúli. In zato tudi ni res, da bi bili venci pokrivali oni grob,

ne venci, ampak blato in sicer vse blato, s katerim so hoteli okidati Barigeljca, padlo je na njihov grob!

In če so tudi v Blatni vasi žabe regljale, da to blato diši, in ste v Celovcu morebiti celó to verjeli; vendar rečem in pravim le to: če jim to v Blatni vasi lepo diši, potem dober tek; jes pa rečem to blato smrdi in le tisti, ki tistemu to blato diši. To bi Vas, gospod urednik prosil, da bi brez „paragrafa“ natisnili. Če pa „paragraf“ pride, pa naj pride, saj jest tudi „paragraf“ poznam. Prosil bi Vas pa tudi še, g. urednik, da bi se zahvalili tistemu kmetu, ki je nabiral krone za velikovško šolo, „na mestu za venec na grob Barigeljcu.“ Ta mora biti prav iz moje „žlahte“, ali je pa tudi tako navihan kot Barigeljc. Kako previden je bil ta mož. In kako bi se bil jezil zdaj, ko bi ga bili vlekli, češ da je nabiral za nagrobni venec še živemu in čilemu Barigeljcu. Pa še to bi Vas tudi prosil, da bi ljudem povedali to-le:

Enkrat sem prosil, da bi zložili Barigeljcu za tinto, pa so vsi rekli: bomo že, naj le piše. Sedaj pa jest pravim: le dajte za tinto, potem bo pa Barigeljc pisal. Če tinte ni, kako bom pa pisal? Ali mislite, da moram vselej krvavo pljuniti, da morem pero pomočiti? Torej v žepe, ali v mošnje in predale ter na dan s kronami. Zakaj so jih pa kovali? Nekaj sem jih že nabral za tinto. Ko sem se vozil iz burske vojske mimo Trbiža, nabral sem na Matijevo v Trbižu tri in dvajset kron, in ker so jih štirinajst že prej v Trbižu zbrali, potem bi jih bilo vseh skup, če sem prav seštel, ne manj kot sedem in trideset. No, pa še nekaj pride. Veste, ravno tisti čas stavila sta „Blic“ in „Miklavčič“ z šmohorskim gospodom, da „burje“ ne bo. Ker pa

vihar.) — Soc. demokrat Rieger dobi besedo in hoče govoriti. Poslanec Hořica pa kliče: No, gosp. predsednik, kaj rečete na to?

Predsednik: Posl. Schönenererja kličem k redu, ker je s svojim zadnjim stavkom razžalil vsakega rodoljuba. Vsenemci na vse grlo kličejo: „Heil!“ Posl. Stein „Hurrah die Hohenzollern!“ Velik nemir, večina zbornice ploska, da je predsednik zavrnil Schönenererja.

Ko je soc. demokrat Rieger med velikim šumom dovršil svoj govor, oglasi se dr. Kramar, ki je med viharnim odobravanjem zavračal Schönenererja. Rekel je: Danes je Schönenerer javno v zbornici razvil svoj vsenemški program. (Schönenerer kliče: Saj ga nikdar nisem prikrival in tajil!) Dr. Kramar: In ta program, ki ga podpirajo nemške stranke hoté ali nehoté, se mora končati s klicem, ki smo ga slišali. Govornik pozivlja nemške stranke, naj pokažejo svojo barvo, ali se strinjajo s Schönenererjem. Dr. Kramar kliče tudi vladi: To je sad vaše spravljive politike! — Ministerski predsednik dr. pl. Körber je bil vidno v veliki zadregi. Molčé je stal kakor smrt bled na svojem prostoru. Morda se mu je ta trenutek vendar-le svitalo, kak sad je rodila popustljivost nasproti izdajskim vsenemškim kričačem!

Med tem se je vršil drug prizor v zadnjih čeških klopek. Schönenerer je namreč med Kramarjevim govorom večkrat glasno zaklical. Češki poslanec Reichstädter mu je odgovarjal. Vsenemški poslanec Stein zakliče Reichstädterju, ki ima črne lase: „Molčite, vi črni piskrovezec!“ Češki posl. dr. Dyk: „Vi ste nesramnež, ki ne spadate v to zbornico.“ Stein: „Vi ste nesramnež, sicer pa govoriva izven zbornice.“ Dr. Dyk: „Z vami sploh ne govorim.“ Berger: „Hočete zausnico?“ Pospišil: „Kdo ponuja zausnice? Jaz jih tudi delim, če hočete!“ Fresl kliče: „Mir, ven z njimi!“ — Ves čas je bil velik krik in nemir v zbornici.

Schönenererju sta odgovarjala tudi nemška poslanca Derschatta in Funke. Sevé je nemškimi poslancem neljubo, da je Schönenerer tako očito pokazal svoje karte, a gotovo je, da so mu ravno oni s svojo podporo omogočili tak nastop.

Glasno je ugovarjal poročevalc dr. Katrein, da se v avstrijski zbornici čujejo taki glasovi, kakor Schönenererjev in je koncem svojega govora pozval poslance, da zakličejo cesarju Francu Jožefu „živio“. To se je tudi navdušeno zgodilo.

Drugi dan je prišel posl. Stein v zbornico s pasjim bičem, da ž njim „kaznuje“ dr. Dyk-a, kakor je dejal, ker se ta ni hotel dvobojevati ž njim. Slednji pa je vzel s seboj samokres in spremeljevala sta ga tudi dva trdna moža, da ga varujeta pred morebitnimi napadi. Res daleč so prišli Vsenemci! Svojo „kulturo“ nosijo v državno zbornico s — pasjimi biči, in s tem hočejo podpreti svojo moč oni, ki se — „bojijo samo Boga, sicer pa nikogar na svetu!“

Proračunska razprava.

Dvamesečni začasni proračun se je sprejel tudi v tretjem branju. Nadaljevala se je tudi razprava o naučnem ministerstvu, in sicer o poglavjih: visoke ter srednje šole. Pri razpravi o prvih sta poslance Biankini in Plantan govorila za slovensko vseučilišče v Ljubljani. Ako je

je prišla „burja“, sta „Blic“ in „Miklavčič“ stavo zgubila. Jest pa sem to zvedel in plačati sta morala zgubljeno stavo, priče pa so morale dati za tinto, da sem mogel pisati „pretkol“, ali po naše zapisnik. In tako sem nabral na Zili zopet pet in štirideset kron . . . — za tinto.

Pet sto pet in petdeset kron potrebujem za tinto, da bo sod poln, imam jih pa še-le sedem in osemdeset. Kako malo bi bilo tinte za ta denar! Ali mislite, da se dá v tej tinti vse nemškutarje ter sorodno sodrgo namočiti? In mokri pa morajo biti, da bo teklo od njih tako, ko od kanalskih krav, ko pridejo iz vode. Povedati pa moram vam, gospod urednik, da se kanalskim kravam po domače — koze pravi. In tako splošno pri nas tudi nemškutarje imenujemo. Zato pa pravim, da bom te koze namočil pa ne v vodi, ampak v tinti, pa tako, da bo kar curelo od njih. To vem, da ne bo treba nobenega nemškutarskega kozla dvakrat namočiti. Namočil ga bom prvič tako, da mu bo sapo vzelo in da bo prskal, kakor kak moker kanalski kozel.

Gospod urednik, stvar je resna! Zdaj se gre najprej za tinto. Kedar bom imel poln sod, bom pa namakal. Delajte torej in pridno zbirajte, da bo sod prej poln. Priporočite me po svetu in povejte dragim naročnikom „Mir“-ovim, da bom tudi sam pobiral za svoj sód. Po veliki noči mislim najprej tja doli v velikovško okolico, pa tudi pliberško maslo si bom privoščil in gotovo pogledam malo, kaj delajo v dobrolski okolici. Nemškutarji me imajo menda tam radi, ali pomislijo naj le, da se Barigelje še boksarjev in tudi angleških generalov ni bal, pa bi pred njimi strah imel! In če

bilo nemško vseučilišče za Bukovino potrebno, je tembolj vseučilišče za Jugoslovane v Ljubljani.

Celjska gimnazija ostane!

Pri razgovoru o srednjih šolah se je govor sukal skoro največ o celjskih slovenskih vspelednicah. Kakor znano, je bil štajerski nemški poslanec grof Stürgkh predlagal resolucijo, naj se slovenske vspelednice v Celju polagoma opustijo in se napravi v Mariboru posebna slovenska gimnazija. Ta resolucija je bila v proračunskem odseku sprejeta s tremi glasovi večine, v državnem zboru pa je bila zopet odklonjena s 33 glasovi večine, — torej celjske vspelednice ostanejo!

Za slovensko gimnazijo je govoril posl. vitez Berks, ki je med živahnim odobravanjem navajal zoper Stürgkhovo resolucijo tako tehtne razloge, da jih nihče ne more izpodrinuti. — Ker so razni nemški govorniki ostro grajali duhovne vaje, ki se vršé na nekaterih srednjih šolah, je slovenski poslanec Žičkar najprej izražal začudenje, da nekateri napadajo naučnega ministra zaradi velikonočnih verskih vaj. Tudi ni umestno, da se veronauk na srednjih šolah nekako prezira. V spričevalih je veronauk na prvem mestu, a pri maturi na zadnjem. Obširneje se je govornik bavil s celjsko nižjo gimnazijo ter Nemcem dokazoval nedoslednost, ki glasujejo n. pr. za češko gimnazijo v Opavi, a za slovensko-nemško v Celju ne. Vse kaže, da vplivajo le politični razlogi, ne pa kulturne potrebe. Posl. Žičkar je imel tem težavnejše stališče, ker vsi stvarni razlogi gledé Celja so bob ob steno. Nemške stranke hočejo imeti darilo, in ker se vlada ne upa dati ga na račun Čehov, naj ga dajo Slovenci. Torej berač naj dá še suknujo. — Dalje je za celjske vspelednice govoril tudi dr. Tavčar, ki je vlekel v razpravo prav na dolgo in široko zopet tudi „klerikalizem“, napadal ljubljanskega škofa itd. Ali je baš v sedanjih razmerah za Slovence posebej ugodno, vlačiti take stvari v državni zbor, tega bržkone sam dr. Tavčar ne bo potrdil! Ali tam res ni govoriti o nujnejših stvareh za Slovence? — Ostro je govoril zoper naše zahteve celjski posl. Pommer, ki je pobijal zlasti izvajanja poslanca Žičkarja, imenoval poslanca Berks-a „renegata“ in zopet porabil vse že preperle razloge nemških kričačev zoper jasne slovenske potrebe.

Važno glasovanje o celjskih vspelednicah je bilo v petek dné 21. sušca. Izid glasovanja se je pričakoval z veliko napetostjo. Na nemški levici je povzročilo mnogo vznemirjenja to, da je bil klub nemških konservativcev sklenil sicer glasovati za Stürgkh-ovo resolucijo, ob enem pa predlagati dodatek, naj se slovenske vspelednice odpravijo le po sporazumljenju obeh národnostij. Levica je na to silila, da se glasovanje o postavkah naučnega ministerstva odloži do po Veliki noči, desnica pa se v tem oziru ni hotela podvreči levici in je zahtevala, da se glasovanje vrši takoj. Grof Stürgkh in ministerski predsednik Körber sta nato vplivala na nemške konservativce, da odnehajo od svojega dostavka. In res, posrečilo se jim je nemške konservativce spraviti raz njihovega stališča. Klub je imel sejo, v kateri je sklenil zapustiti svoje stališče, da k Stürgkh-ovi resoluciji pridoda svoj dodatek, in da je glasovanje o Stürgkh-ovi resoluciji svojim članom prosto.

bo pa kateri nagajal, ga bom kar v sod namočil. Na svidenje tedaj po veliki noči! Klanja se Vam in Vam kakor vsem poštenim Slovencem želi prav veselo alelujo udani Barigelje.

Smejničar.

* A.: „Ti se ženiš in si vendar že 60 let star!“ — B.: „Zakaj bi se ne? Moja nevesta je 20 let stara.“ — A.: „Ravno zato bi se ne imel; saj nista eden za drugega.“ — B.: „In vendar sva; kedar pogledam svojo mlado, lepo ženo, postanem samega veselja za 20 let mlajši in sem potem 40 let star; in kedar moja žena mene pogleda, postane iz strahu 20 let starejša in je 40 let stara; zato sva — eden za drugega.“

* Judovsk samogovor. „Če bi mi Bog hotel dati 10.000 goldinarjev, rad bi dal od tega 1000 goldinarjev ubogim. Če mi pa Bog ne zaupa toliko, naj mi dá vsaj 9000 gld., ostale 1000 gld. pa sam med uboge razdeli.“

* Previden mož. Sosed: „Dobro jutro! Kako je? Ali ni nič novega?“ — Drugi sosed: „O pač, po noči mi je žena ušla.“ — Prvi sosed: „Kako to, ali nisi ti ničesar opazil.“ — Drugi sosed: „O, seveda sem, pa sem se delal, kakor bi spal, ker drugače bi mi gotovo ne ušla.“

* Brez pomena. A.: „Če bi jaz imel toliko kapitala kakor ti, bi si že zdavnej kupil hišo.“ — B.: „Kaj bi mi pomagalo, ključa od vežnih vrat bi mi stara itak nikdar ne zaupala.“

* Iz pesmi „O zvonu“. Urednik (polagajoč kup rokopisa v peč): „Koristna ognja je oblast.“

Izid glasovanja je bil tak, da so slovenski poslanci dosegli sijajen vspeh. Stürgkh-ova resolucija je padla. Za resolucijo je glasovalo le 170 proti 203 poslancem, Odklonjena je bila torej z večino 33 glasov.

Izid glasovanja je desnica pozdravila z velikim odobravanjem. Vsenemci so piskali na piščalke in vpili „Hoch Habsburg“. Čehi so klicali: „Doli s Stürgkh-om.“ Množica psok se je od nemške strani vsula na laške poslance, ki so glasovali proti Stürgkhu. Trije člani nemškega katoliškega centra su tudi glasovali s Slovani. V zbornici je trajal po glasovanju nepopisen hrup pol ure in gibanje se dolgo ni poleglo. S to sejo je bilo zasedanje pred veliko nočjo zaključeno.

Dopisi.

Velikovec. (Naša slovenska posojilnica), ki je nasprotnikom, odkar je kupila Aufmutovo gostilno, posebno bodeč trn v njih občutljivi peti, izvrstno napreduje. V minulem ednajstem upravnem letu 1901. je imela sprejemkov 162.130 kron 82 vin., izdatkov 154.740 kron 13 vin., vkup torej 316.870 kron 95 vin. denarnega prometa. Čistega dobička je bilo 2263 kron 15 vin., kateri se priporoča občnemu zboru v sledečo razdelitev: Načelstvo dobi nagrade 700 kron. Za sklepanje računa 50 kron. Ciril-Metodovi družbi 100 kron. Za poprave pri hiši štev. 34. v Velikovcu se določi 283 kron 31 vin. Ostanek se pridene rezervni zakladi, katera je narastla na 12.890 kron. Čisti dobiček leta 1900. v znesku 2208 kron 08 vin. se je razdelil, kakor je odbor priporočal občnemu zboru, izvzemši 204 krone 04 vin., katere so se priklopile rezervnemu fondu. — Posojilnica je član „Zveze slovenskih posojilnic v Celju“, katera je zadnjo revizijo izvršila dné 26. nov. 1901.

Št. Peter pri Velikovcu. († Florijan Morak-Riepl.) Zgubili smo vrlega moža! Dné 6. t. m. umrl je občespoštovani posestnik Florijan Morak, p. d. Riepl, v Zgornjih Selih, star 70 let. Bil je rajnik Riepl pravi mož stare korenine, kakoršnih se sedaj le malo več nabaja med nami, neupogljiv značaj, veren katoličan in vedno zvest sin matere Slovenije, za katere pravice se je neustrašeno vojskoval pri raznih volitvah prav do svoje starosti. V njegovi hiši vladal je strogi krščanski red, jako skrbno je vzgojeval svoje otroke in zapusti kot vzorni gospodar svoje veliko kmetijo svojemu najmlajšemu sinu v jako dobrih gmotnih razmerah. Užival je pri svojih sosedih splošno zaupanje; vsled tega je bil pred leti, ko ste bile št. Peterska in Vovberska občina še združeni, skoz 12 let župan velike vovberske občine. V svoji oporoki se je spominjal tudi naše farne cerkve in volil v njeno olepšanje 300 goldinarjev. Njegov pogreb je bil jako veličasten; udeležila se ga je naša šolska mladina pod vodstvom g. naučitelja, farani v polnem številu in mnogo znancev iz sosednih far. Mrtvaški spreved je ob asistenci domačega g. župnika in g. kanonika Kramerja vodil naš rojak in duhovni sin rajkega, č. g. Jožef Strojnik, župnik na Zili, ki je imel ob grobu tudi ginljiv nagovor, v katerem je proslavljal rajkega vrlino. Vrlega moža hočemo ohraniti vsi v najboljšem spominu. Naj v miru počiva!

Dobrlavas. (Cerkveni kinč.) Dobili smo dva nova lestenca, in sicer enega za farno cerkev in enega za podružnico v Goselnovasi. Lestenca sta iz bron in prav okusno izdelana, tako da imamo vsi prav veliko veselja z njima; saj se pa tudi lahko veselimo, ker smo oba sami kupili iz čisto prostih darov. S tem so si farani postavili lep spomin na sv. misijon tudi za poznejše rodove. Izdelal je lestenca prav lepo in primeroma za nizko ceno c. kr. dvorni izdelovatelj Jožef Neškudla v Jablonem na Češkem. Lahko ga priporočamo tudi drugim, ki bi kaj enakega potrebovali, in gotovo bodo z njegovim delom vsi prav zadovoljni.

Glinje. (Posojilnica.) Naša slovenska posojilnica pod vodstvom skušenih mož prav lepo napreduje, kakor kaže tudi računski zaključek za tri-najsto upravno leto 1901. Poročilu povzamemo, da je posojilnici pristopilo 40 zadružnikov z 78 deleži; izstopili so 3 zadružniki z 6 deleži; ostalo je 336 zadružnikov z 1676 deleži. Novih hranilnih knjižic se je izdalo 115, uničilo 73, obstoji 566 knjižic za 335.771 kron 99 vin., in iznaša povprečna vloga 898 kron 50 vin. Posodilo se je na novo 38 zadružnikom, 13 zadružnikov je pa posojila popolnoma vrnilo: dolžnikov je 305, ki dolgujejo skupaj 263.221 kron 19 vin., ali povprek 863 kron 22 vin. Čistega dobička je bilo 961 kron 74 vin. Za dobrodelné namene se je odločilo 695 kron. Ostanek se pridene rezervni zakladi, ki je narastla na 9489 kron 63 vin. Skupni denarni promet je iznašal 318.302 kroni. — Posojilnica je član „Zveze slovenskih posojilnic v Celju“, ki je izvršila zadnjo revizijo dné 11. novembra 1900. — Posojilnica je v čekovni zvezi s c. kr. pošto hranilnico na Dunaju pod štev. 823.221.

Št. Jakob v Rožu. (Zagrabili so ga) v gostilni pri Pahlarju nekega Essingerja, ki je bil v službi pri podjetniku „Gross in Comp.“, pa so ga iz službe odslovili. Mož je v gostilni hudo razgrajal, pretel celó z nožem in je večkrat zažugal: hiša mora v zrak. V strahu za življenje so poslali v Področčico po orožnike, ki so razgrajajo vklelili in odpeljali v Rožek. Med potoma je menda zopet razgrajal ter mimo križa gredé na Reki izustil grozne bogokletne besede. Kaj še le bode v par mesecih, ko bode tukaj na tisoče delavcev? Ali tudi potem v Št. Jakobu ne bode potreba žandarjev? Menda nam vendar ne bode treba čakati do tja, da nam capini pobijejo pol vasi.

Št. Jakob v Rožu. (Požar.) „Kje“ pri nas nobeden več ne vpraša. Če slišimo glas: „gori!“ vsak pogleda proti Bistrici, kjer je vsako leto po večkrat ogenj. Tako je bilo tudi minulo nedeljo. Nekoliko okrog 8. ure zvečer je začelo goretí na Šenhlavovem skednju na Bistrici. Ogenj se je tako hitro širil, da pri sprednjih vratih niti živine niso več dobili iz hleva; morali so pobiti stranska vrata, da so srečno rešili vsaj živino. Predenj ste prišli brizgalnici iz Št. Jakoba in iz Podgorij, je bila tudi že hiša vsa v ognju. Požarni brambi sta mogli le še obvarovati, da se ogenj ni tudi užgal po izbah. Splošno sodijo, da je zažgala zlobna roka — višje oblasti pa vendar trdijo, da v Št.-Jakobu v Rožu ni potreba žandarmerijske postaje!

Brdo ob Zili. Dne 27. svečana je bil za našo faro vesel dan. Sprejeli smo namreč novega župnika, č. g. Antona Šturma. Ob štirih popoldne naznanjali so nam zvonovi in pokanje topičev, da se bliža novi dušni pastir svoji farni vasi. Na primernem mestu napravljen je bil prav lep in z domačimi trakovi ozaljšan slavolok, pred katerim se je zbrala množica faranov in šolska mladina v lepem številu. Šolsko mladino vodil je krajni šolski načelnik, ker je bil g. nadučitelj po obširnem pismenem poročilu zadržan in — nepoklican voditi šolsko mladino pri sprejemu. Učitelja imamo na Brdu dva in jedno učiteljico. Ta dan je bil četrtek, a v kljub temu noben učitelj ni vodil otrok. — Pri slavoloku pozdravil je g. župnika dež. posl. Grafenauer s kratkim nagovorom, na kar se je g. župnik zahvalil s posebnim poudarkom, da ga veseli posebno navzočnost mladine. Sprevod podal se je v krasno zidano, a po požaru malo poškodovano cerkev, kjer so bile litanije in blagoslov. Iz verodostojnega mesta zvedel sem, da so se tudi farani v Borljah, posebno posestniki iz Borlj, jako lepo in ganljivo poslavljali od svojega bivšega dušnega pastirja. Vsa čast takim faranom! Želeti bi pač bilo, da dobijo kmalu zopet svojega lastnega dušnega pastirja. Dne 6. sušca imeli smo na Brdu inštalacijo. Bil je krasen pomladanski dan. Dvanajst duhovnikov se je zbralo, da se udeležijo redke slavnosti in počastijo svojega preljubljenega brata. Prostorna cerkev je bila polna vernikov. Inštalacijo je izvršil novi dekan, č. g. Držanič iz Šmohora. V prav lepem, primernem govoru razkladal nam je pomen slavnosti in medsebojne dolžnosti. Na to je pel novi župnik sv. mašo. Pri obedu so bili udeleženci prav v „žido“ zaviti, govor je sledil govoru. Le prehitro nam je tekel čas in prišla ura ločitve. — Konečno bodi še duhovščini iz Šmohora izrečena srčna zahvala za ves trud, kojega je imela z oskrbovanjem naše fare med časom razpisa. Novemu svojemu župniku želimo pa mnogo sreče na novem mestu. Na mnogaja leta!

Št. Vid ob Glini. (Podjunski Nemci!) Na semenj so prignali konje trije iz neke vasi v podjunski dolini, ki že zelo slavi zaradi zloglasne „Feuerwehr“ in nemškutarije. Jako me je zanimalo slišati, kako so se pogovarjali. „Jaz bi bil že prodal, če bi le nemško znal. Nemeč je kupoval z mano, pa kaj pomaga, ko premalo nemško znam!“ Tako je govoril Malovašan, ki je doma zmirom „Nemeč“ in zaničuje „trepaste“ Slovence. Smeh me je silil. Brate, ne tako visoko glave nositi doma, vem od kod ste! Prej v nemškem št.-Vidu konja prodati znati, potem še le v Mali vasi se za Nemeča izdati!

Gradec. (Promocija.) Žalosten pojav za Koroško deželo je, da je število slovenske posvetne inteligence poleg duhovske jako pičlo. Velikega pomena bi pač bilo, če bi bilo dovolj slovenskih uradnikov, še večjega pa, če bi bilo mnogo neodvisnih rodoljubov, ki bi narod podučevali, ga vodili in branili njegove teptane pravice. Vzrok temu, da jih le malo obiskuje visoke šole, je iskati v marsičem, posebno pa so na tem krive naše ljudske šole; v drugem oziru pa navadno tudi ni pripomočkov, ki bi omogočili nadopolnemu mladeniču učenje na visokih šolah. A če se vendar kdo ojnadi, podatí se v tuje mesto, da se posveti poklicu, ki ga jedino veseli, tako zna tudi praviti o grenkih urah in pomanjkanju. V tem večje zadoščenje pa mu je, ako po vseh teh zaprekah doseže svoj cilj. In tak morem tudi danes z velikim veseljem poročati, da je v enakem težavnem položaju srečno dovršil svoje zdravniške nauke c. in k. rezervni poročnik g. Vinko Hudelist iz Šent-peterske

župnije pri Velikovecu, in je bil dne 21. sušca na graški univerzi slovesno proglašen doktorjem vsega zdravilstva. Posebno pa še moram poudarjati pri tej priložnosti, da je to prvi slovenski zdravnik, ki je po dolgem času zopet prišel iz Koroškega. Za nas koroške Slovence redka prikazen, katero moramo pa s tem večjim veseljem pozdraviti, kajti Koroška pridobila je za jednega vrlega, vnetega národnjaka več, ki kot sin iz poštene kmetske hiše pozna težnje svojega rodú in se je zaradi tega tudi odločil, delovati med svojimi rojaki. Z zupanjem se bode moglo obračati ljudstvo do novega zdravnika, ker ima pred seboj rojaka-Slovenca, ki bo tudi vse svoje moči posvetil v to, da pomaga ljudstvu v telesnem kakor tudi v duševnem oziru. Ob tako častnem dnevu se torej z novim doktorjem veselimo tudi mi ter mu iskreno čestitamo na njegovem uspehu, ki ga je po mnogih borbah in trpljenju dosegel. Slava mu!

Novičar.

Na Koroškem.

Priloga današnje številke prinaša nov Kathreinerjev predmet, prav tako izviren v misli, kakor one Kathreinerjeve slike, ki so se priobčevale v prejšnjih letih in ki so še splošno v spominu. Zbirke teh slik, ki so se napravile marsikje, je kar najlepše obogatil mladi, nadebudni dunajski umetnik Adams s to izvirno kompozicijo. Brbka kmetiška deklica, podoba cvetočega zdravja in veselja do dela, se vrača od žetve med dozorelim, težkim klasovjem. Predmet kakor umetniško lepa izvršitev sta jednako mična in kažeta iznova, kako zelo se trudi tvrdka Kathreiner, da namene svojega delovanja združuje z zahtevami lepote in prikupnosti. Če se tako izborna blago, kakršno je Kathreinerjeva Kneippova sladna kava, na tako okusen in prikupljiv način priporoča občinstvu, ni čudo, ako je lep in trajen uspeh plačilo takemu prizadevanju.

Osebné novíce. Svojo dosedanjo čast je odložil pliberški župan Fr. Nemeč. Tudi dr. Höferer je šel iz občinskega odbora. Za župana je izvoljen lekarnar L. Herbst, za prvega svetovalca pa knjigovez A. Mader. „Freie Stimmen“ trdijo, da sta oba obljubila, da hočeta varovati nemški značaj pliberškega mesta. Kdo se ne smeje! Ako bi ta dva gospoda le samo od Nemečev živela, bi še jesti ne imela. Zatorej Slovenci pozor! Svoji k svojim! Kdor za nas ne mara, ne vsilujmo se mu.

Drobiž. Blizu Št. Martina nad Celovcem je dne 18. t. m. pogorelo pet poslopj. — Na cesti iz Hüttenberga v Heft je dne 14. t. m. delavec J. Miči umoril delavko E. Aljančič. Udaril je z železnim drogrom tako po glavi, da je obležala mrtva na cesti.

Po slovenskih deželah.

Kardinal Missia †. Iz Gorice prihaja nenadna novica, da je umrl blagi kardinal in nadškof dr. Jakob Missia, star 64 let. N. p. v m.!

Velika stavka na Reki. Delavci na Reki so sklenili proglašiti splošno stavko, ako se ne ugoti njihovim zahtevam za povišanje plače, znižanje delavskega časa in vpeljanje nedeljskega počitka. Delavci v luki in industrijskih podjetjih so v tem oziru vzajemni med seboj.

Laško vohunstvo. Med delavci iz Italije, ki so delali na novi istrski železnici, sta bila nekaj časa tudi dva laška častnika. Ta dva gotovo nista prišla gradit železnice, temveč ju je poslala laška vojna uprava vohunit in pregledovat istrske krajevne razmere. Listi pišejo, da sta vohuna odnesla vse načrte utrd. Tako zahrbtno postopajo Lahi, ki so z Avstrijo v „prijateljski“ zvezi in katerim naša vlada v vsakem slučaju ustreže. To so priprave za slučaj, če pride do vojne.

Drobne novíce. Ljubljanska „mestna godba“ se je razpustila, ker ji je primanjkovalo podpore, pozneje pa se je iz novega osnovala in igra sedaj na svojo roko. — Na Goriškem so imeli Slovenci dne 20. t. m. dve dopolnilni volitvi za deželni zbor. V tominskem okraju je izvoljen konservativec Iv. Lapanja, v sežanskem pa liberalc dr. Treo. — Spomenik pesniku Vilharju postavi trg Postojna na Notranjskem. Slovenski akademični kipar gosp. Repič je izdelal že krasen doprsni kip pesnikov. — S koščkom mesa se je zadušil v Smarji pri Ljubljani posestnik J. Okorn. Popival je celo nedeljo, zvečer pa si je privoščil mesa in pri tem mu je prevelik kos ostal v grlu; bil je mrtev v par minutah. — Gosp. dr. E. Globočnik je otvoril letovišče za bolehe in okrevajoče bolnike v Sangradu pri Kranju na Gorenjskem. — Dne 16. sušca je praznoval pevovodja „Slovenskega pevskega društva“ v Trstu, gosp. Srečko Bartelj, 25 letnico svojega delovanja na polju narodne glasbe. Bila je to velika narodna slavnost, ki je vspela prekrasno.

Križem sveta.

Nemška silovitost. Vsa poljska društva na Poznanjskem so dobila ukaz, da morajo vse svoje

poslovanje voditi v nemškem jeziku. Iz Prusije so iztirali 40 ruskih in poljskih visokošolcev, ki so baje pripadali nekemu tajnemu društvu. Vsem slovenskim dijakom-inozemcem, zlasti Poljakom, je nemška vlada prepovedala obisk visokih šol na Poznanjskem in v Šleziji. Število izključenih znaša 650.

Vsenemško gibanje v Avstriji. Vlada v Hessen-Darmstadtu na Nemškem je poslala nemškemu „Schulverein“-u v Avstriji 200.000 mark podpore v svrhu ponemčevanja slovanskih krajev naše države. Vsled tega je češki poslanec Hofica v državnem zboru vlado vprašal, ali namerava ustopiti zoper „Schulverein“, katerega cilji so protiavstrijski in izdajalski. Nemškim listom je to vprašanje kajpak zelo neljubo.

Veleizdaja v ruski vojni. V Varšavi so prišli na sled veleizdaji, v katero je zapletenih več častnikov. Neki polkovnik Grimm, Nemeč, ki je služil v ruski armadi kot pribočnik generala Pucinevskega, je že dolgo vrsto let izdajal Nemčiji ruske vojne načrte in druge važne vojaške listine. Zdad so ga zasledili. Pri hišni preiskavi v njegovem stanovanju so dobili polno pisem, iz katerih je razvidno njegovo občevanje z Nemčijo; med drugim je povedal Nemeč tudi imena onih častnikov, ki bi se dali v slučaju vojne podkupiti. Za ta poročila ga je Nemčija bogato obdarovala; zaslužil si je s tem okrog pol milijona. Rusija si bo že zapomnila svojo zavratno prijateljico, Nemčijo! Grimm je obsojen na dosmrtno ječo. Izdajica je svojo krivdo priznal in je še dostavil, da ima to svoje delo kot dokaz kreposti, ker se je tudi v ruski armadi vedno čutil Nemeč, in da je to, kar je storil, delal iz ljubezni do svoje nemške domovine. Ko mu je sodnik na to opomnil, da je svojo ljubezen do domovine prodajal za drag denar, je izdajica potuhnil glavo in molčal.

Iz Rusije prihajajo vesti o novih dijaških nemirih. Iz vladnih razglasov je razvidno, da so dijaki v Petrogradu dne 16. sušca razvili rdeče zastave z hujskajočimi napisi. Zapri so 87 oseb, med temi 45 dijakov na tri mesece zapora. V Moskvi so baje zapri 21 častnikov, ki so se branili dati vojakom ukaz, da bi streljali na dijaštvo. — Rusija zahteva zase od Kitajske vojne odškodnine 184.359.000 rubljev, ki morajo biti plačani v 30 letih.

To in ono. V vladnih krogih se zatrjuje, da so se Avstrija, Italija in Nemčija že končno sporazumele gledé obnovitve trgovinskih pogodb in trzoveze. Zadnji čas so se med laškim ministrom Prinetti-jem in avstrijskim poslanikom v Rimu vršila pogajanja, ki so se srečno dognala. — Ruski car pride baje še letos na Dunaj. Ko je bil naš prestolonaslednik Franc Ferdinand v Petrogradu, povabil je v imenu avstrijskega cesarja ruskega carja, naj pride v Avstrijo. Car je neki obljubil, a čas, kdaj namerava priti, še ni določen. — Na Dunaju so imeli dopolnilne volitve za občinski odbor. Krščanski socialisti so zopet vseskozi sijajno zmagali.

Raznoterosti.

Zadnje besede. Znani pridigar o. Abel je v pridigi povedal sledečo resnično dogodnico: Pred kratkim sem obiskal nekega zdravnika in profesorja v bolnišnici v Brnu. G. profesor je bil ravno v operacijski sobi, kjer je imel rezati bolnika, ki je imel raka na jeziku. G. profesor reče ubogemu bolniku: „Ako imate še kaj povedati, le hitro izgovorite, ker to bodo vaše zadnje besede. Po operaciji boste za vselej mutast.“ Na te besede se ubogi bolnik zvrva in glasno zakliče: „Hvaljen bodi Jezus Kristus!“ Vsi navzoči in tudi profesorji zdravilstva so bili pri tem prizoru do solz ginjeni.

Papirnat denar se je začel najprej rabiti na Španjskem. L. 1482. je jela vlada Mavrov na Španjskem počasi razpadati. Španjci so že prišli do mesta Alhama, ležečega v samem središču kalifovega kraljestva, ter so mu vzeli trdnjavo. Kalif Mulej-Hazen je nabral zadnje moči, da bi odvzel Španjcem to važno postojanko. Španjci so se borili kot levi in kmalu bi se morali udati, ker je v blagajnicah zmanjkalo denarja. V tem pride gubernatorju grofu Cendili dobra misel v glavo. Nasvetoval je kralju, da bi dal v promet papirnat denar. Bil je to denar napravljen iz lepenke; na jedni strani je bila napisana vrednost papirja, na drugi podpis grofa Cendile. Zajedno je bilo ukazano, da morajo ne samo vojaki, ampak vsi prebivalci Alhama pod strogo kaznijo sprejemati ta papirnat denar za tako ceno, katera je na njem napisana. Gubernator je ob jednom razglasil, da se bodo po končani vojski ti bankovci pri vladnih blagajnicah zamenili za cvenkajoči denar. Ta misel se je pokazala v vsakdanjem življenju kot zelo dobra. Za vojaške potrebe denarja ni primanjkovalo in po končani vojski so prebivalci dobili za ta papir zlato. V tem slučaju se je zopet pokazala sila kot najboljša učiteljica človeka. Po l. 1482. se je papirnat denar rabil na celem Španjskem in pozneje tudi v drugih krajih Evrope.

Gospodarske stvari.

Kako sadna drevesa saditi v slabo zemljo, da dobro raste. Na to vprašanje odgovarja izkušeni sadjar tako-le:

1. Jamo, kamor hočeš drevesa saditi, izkopli, če le moreš, že nekoliko tednov, predno sadiš. Če sem mislil drevesca saditi jeseni, izkopal sem jim jame kmalu po otavi, če sem jih hotel pa spomladi, izkopal sem jih že jeseni. To je zato dobro, ker izkopana zemlja potem dalje časa leži na zraku, solncu in dežju ter se jako zrahlja in napije rodovitnosti izpod neba.

2. Jame izkopljem kar se da plitve, po jeden čevljev globoke, po 3 do 5 čevljev pa široke, da so podobne plitvim skledam ali dlani človeške roke; po takih jamah se drevesne korenine dobro razširijo.

3. Rušino porežem toliko globoko, kolikor globoko ji segajo korenine, ter jo denem na stran. Prvo zemljo, tik pod rušinami, denem posebej na stran, ker je površna boljša od spodnje, ki jo tudi posebej položim na drugo stran. Kadar je jama izkopana, denem rušine na dno, toda narobe, ter jih precej dobro pomendram in potlačim. In tako pustim jamo prazno, dokler ne pride čas saditve. Posebno koristno je tudi drevju, če v jame, dokler so še prazne, potrosiš nekoliko dobro podelanega gnoja. Dež izpira gnoj; in gnojnica se iz njega odceja v globino. Ta gnoj pa moraš zopet iz jame pobrati, ko sadiš drevesca.

4. Kadar drevesca sadim, pa tako-le ravnam: Najprej zataknem kol sredi jame, potlej pospem nekoliko boljše zemlje po rušini in na njo postavim dravo, ki sem ga v to jamo namenil, ga privežem h količu, toda ne pretesno, da se laže z zemljo vred poniža in usede. Z ostalo boljšo zemljo (če nimam posebno dobre pri rokah) skrbno zaspem korenine ter jih z roko lepo razprostrem, in sicer tako, da ne ostane nič praznega in presledkastega med njimi. Na to zaspem jamo po vrhu s tisto zemljo, ki sem jo nazadnje vrgel iz jame, in okrog drevesa napravim jamice, da se deževnica ali sicer voda, ki z njo zalivam drevo, ne odceja, ampak ostaja okrog njega.

5. Ako pa nastopi suho vreme, je treba drevesca pogostoma zalivati; ker so namreč plitvo posajena, se tudi hitreje posuše kakor globoko stoječa, in tudi zemlja je okoli njih še rahla.

6. Drugo jesen si oskrbim, če je le moči, pepela, dobre prsti ali pa prav podelanega gnoja in pospem te tvarine po rušini ter jo precej globoko podkopljem, toda pazim, da se korenine ne poškodujejo. Potemtakem je zemlja okrog drevesca zrahljana in pognojena, korenine nimajo samo v jami, ampak tudi zunaj nje dovolj rahle prsti in živeža, kar jim prav dobro tekne, in zato rastejo kvišku, da je veselje. Tako gnojenje in rahljanje prsti je in bo drevsom vselej prav koristno, torej tudi v poznejših letih. Kar zaradi prekopane prsti okrog dreves nakosiš manj sena, dobiš toliko več otave. — Tako sadim in obdelujem svoja drevesca že več let, in rastejo mi veliko hitreje in se veliko bolje obraščajo, kakor druga. Zato to ravnanje vsakemu živo priporočam. „Kmet.“

Tržne cene.

V Celovcu, dne 20. marca 1902.

Ime blaga	na birne		na hektolitre		Prignalo se je
	K	v	K	v	
pšenca . . .	11	68	14	65	— bik
rž	9	60	12	—	— pitana vola
ječmen . . .	9	—	11	25	104 vprežne vole
oves	5	67	7	09	17 juncev
turšica . . .	7	20	9	—	65 krav
pšeno	14	—	17	50	— telica
fižol	—	—	—	—	7 pitanih svinj
krompir . . .	2	20	3	70	— prasce
leča	—	—	—	—	
ajda	7	26	9	07	

Pitani volli so po — K do — K, vprežni volli po 280 K do 310 K, krave po 180 K do 190 K.

Sladko seno je meterski cent po 6 K — v do 7 K — v, kislo seno po 4 K 60 v do 6 K — v, slama po 4 K — v do 4 K 70 v.

Promet je bil srednje dober.

Velikovec, dne 18. marca. Prignali so: 114 volov, 30 krav, 4 telice. Cena za pitano živino 58 do 62 kron, za vprežno živino 52 do 56 kron za meterski cent žive vage. 2 kozi. Promet je bil slab.

Pliberk, dne 14. marca. Prignalo se je: 65 konj, 6 bikov, 260 pitanih volov, 400 vprežnih volov, 154 juncev, 304 krave, 16 telic, 36 ovc. Žal, da je bilo premalo kupcev. Prihodnji sejem je dne 9. junija.

Št. Pavel, dne 13. marca. Prignalo se je: 86 pitanih volov, 384 vprežnih volov, 76 juncev, 14 ovac. Obisk je bil dober.

Borovlje, dne 17. marca. Prignalo se je 370 repov goveje živine, prodalo pa komaj 60. Kupčija je bila slaba.

Loterijske številke od 22. marca 1902.

Linc	83	44	31	11	76
Trst	43	84	2	6	72

Vabila.

Hranilnica in posojilnica v Sinčivasi ima svoj letni občni zbor na velikonočni ponedeljek dne 31. marca 1902, ob 3. uri popoldne, v posojilnični pisarni v Sinčivasi. Na dnevnem redu je: 1. Poročilo o delovanju posojilnice l. 1901. 2. Sklep o čistem dobičku. 3. Volitev odbora. 4. Potrditev kupne pogodbe kupljenega posestva. 5. Razni nasveti. K temu zborovanju so povabljeni vsi člani posojilnice. Ako bi se ne sešlo o določenem času potrebno število članov, se vrši drugo zborovanje ob 4. uri pri vsakem številu navzočih udov.

Hranilnica in posojilnica za Št. Janž in okolico ima svoj letni občni zbor velikonočni ponedeljek dne 31. marca 1902, ob 3. uri popoldne, pri Gašperju v Podsinjivasi po sledečem dnevnem redu: 1. Poročilo o delovanju posojilnice za leto 1901, in potrdilo letnega računa. 2. Sklep o čistem dobičku. 3. Volitev novega odbora. 4. Razni nasveti in predlogi. K temu zborovanju se tem potom uljudno vabijo vsi člani posojilnice. — Ako bi se ne sešlo o določenem času potrebno število udov, se vrši zborovanje ob 4. uri istega dne pri vsakem številu navzočih članov.

Hranilnica in posojilnica v Črni ima svoj letni občni zbor na belo nedeljo dne 6. aprila 1902, ob 1. uri popoldne, v gostilni pri Matevžu po sledečem dnevnem vspredu: 1. Poročilo letnega računa. 2. Sklep čistega dobička. 3. Volitev odbora. 4. Razni nasveti. — Ako bi se ne sešlo o določenem času potrebno število zadržnikov, se vrši drugo zborovanje ob 2. uri popoldne istega dne pri vsakem številu navzočih udov. K obilni udeležbi vabi vse ude najljubneje

Hranilnica in posojilnica v Velikovecu ima svoj letni občni zbor dne 9. aprila 1902, ob 1. uri popoldne, v veliki dvorani gostilne pri Aufmuthu („Narodni dom“). Na dnevnem redu je: 1. Poročilo o delovanju posojilnice l. 1901. 2. Potrditev računa za leto 1901. 3. Sklep o čistem dobičku. 4. Volitev novega odbora. 5. Razni nasveti. Ako bi o določenem času se ne sešlo potrebno število članov, se vrši zborovanje ob 2. uri pri vsakem številu navzočih udov.

NAZANILA.

V zalogi tiskarne družbe sv. Mohorja v Celovcu je ravnokar izšla v drugem popravljenem in pomnoženem natisu:

Cecilija.

Cerkvena pesmarica.

I. del.

Uredil Anton Foerster.

Velja: za ude broširan iztis 1 krono, v prt vezan 1 krono 80 vin.; za neude in po kujigarnah broširan iztis 1 krono 40 vin., v prt vezan 2 kroni 20 vin. Poštne je plačati za posamezne iztise 30 vinarjev. Denar naj se blagovoljno pošlje po poštni nakaznici takoj z naročilom vred.

Dober postranski zaslužek

se ponuja gospodom in gospem iz bolj-
ših krogov v mestu in po deželi. — Ponudbe pod
naslovom: „C. C. 150, Trst I.“

Mutni mlin

s tremi tečaji, stalno vodno močjo, poleg hlev za krave in svinje s pašnikom, se dá s 1. aprilom 1902 v Tinjah v najem. Več pové Marija Graf, Celovec, Wulfenove ulice št. 8.

Po ceni prodá se v Pliberku

enonadstropna hiša z vrtom, v kateri je bila več let trgovina z mešanim blagom. Prodá se tudi oprava. Hiša je pripravna tudi za vsako drugo trgovino. Več pové gospa Marija Hafner v Pliberku na Koroškem.

Vpokojeni duhovnik

dobi mesto. Letna plača 3 do 400 gld. (6 do 800 kron). Oglasiti se je pod naslovom: „Vpokojeni duhovnik“ pri uredništvu „Mira“ v Celovcu.

Občinski tajnik,

ki je ob jednem tajnik slovenske posojilnice v Šmihelu pri Pliberku, se takoj sprejme. Dotični mora biti slovenske narodnosti ter zmožen slovenskega in nemškega jezika v besedi in pisavi. Plače je 720 kron od občine, 240 kron od posojilnice in gotovega postranskega zaslužka je najmanj 100 kron, torej vkup 1060 kron na leto. Oglasila naj se pošiljajo na županstvo Bistrica pri Pliberku, pošta Šmihel nad Pliberkom na Koroškem.

J. Rudolf, župan.

Službo cerkovnika in organista

se oddá pri podpisnem župnijskem uradu. Prosto stanovanje, nekaj polja. Znanje kake obrti za postranski zaslužek pri pičli plači neobhodno potrebno; istotako znanje slovenskega in nemškega jezika. — Prosilci naj vložé do velike noči prošnje na: Župnijski urad na Vratih, pošta Unterthörl.

Avguštin Križaj, župnik.

Tiskarna družbe sv. Mohorja

se uljudno priporoča za natiskovanje vizitnic, pisanih zavitek itd. po najnižjih cenah.

OVES

(„Willkomm“).

Ta težki oves obrodi v vsaki zemlji, je najbolj rodovit in najprej dozori. Zraste visoko in daje prav dobro slamo za krmo, na njivi pa se ne vleže. Ker se ta oves na redko seje, zadostuje 50 kil za eno oralo. — Podpisano oskrbnništvo pošilja 25 kil za 9 K, 50 kil za 17 K, 100 kil za 32 K z vrečo vred. Uzorce po 5 kil pošilja s pošto franco proti 3 K 20 vin. predplačila.

Oskrbništvo graščine Golič pri Konjicah (Gonobitz), Štajersko.

Najzanesljivejši nakup

šivalnih strojev in bicikljev, samo najboljših izdelkov.

Šivalni stroji vseh vrst za obrt in domačo rabo, za šivanje, popraviljanje, krpanje in umetno pletenje z vsemi najnovejšimi pripomočki.

Navadni Singerjevi šivalni stroji od 36 gld. višje s 5- do 8-letnim jamstvom.

Vse poprave najtočneje in ceno.

Pred krošnjariji se svári!

France Grundner, zaloga šivalnih strojev in bicikljev z mehanično delavnico.

Celovec, Dunajske ulice (Wienergasse) št. 10.

Zalagatelj zveze avstrijskih c. kr. državnih uradnikov.